

Op buitenlandstage: leuk, leerzaam en een persoonlijke verrijking

Studenten gaan nieuwsgierig en zonder vooroordelen op zoek naar de verloskunde buiten Nederland

Nic van Son en Hanneke Torij

De Academie Verloskunde Amsterdam-Groningen, de Verloskunde Academie Rotterdam en de Academie Verloskunde Maastricht houden actuele verloskundige ontwikkelingen bij en integreren nieuwe kennis en inzichten in hun opleidingsactiviteiten. In deze rubriek brengen zij gezamenlijk elke maand een actueel onderwerp onder de aandacht.

Deze keer: Studenten doen ervaring in het buitenland op, door stage te lopen of een opdracht uit te voeren. Hoe bereiden ze zich voor, wat maken ze mee en wat hebben ze van hun ervaring geleerd?

Voor studenten verloskunde is er soms de mogelijkheid om een buitenlandse stage te lopen of een internationaliseringopdracht uit te voeren. Wij vroegen een aantal van hen naar hun ervaringen. Ze blijken een paar dingen gemeen te hebben: zijn nieuwsgierig, hebben geen vooroordelen over andere verloskundige systemen en verwachten altijd wel iets te leren, verloskunde-gerelateerd of niet. Degenen die al geweest zijn, komen enthousiast terug. De ene heeft precies kunnen doen wat ze van plan was, de ander heeft al improviserend een onverwacht project uitgevoerd. Maar allemaal voelden ze zich welkom en hebben ze warme en inspirerende mensen ontmoet. En de koffers zijn nog niet uitgepakt, of het kriebelt al weer...

Nic van Son is freelance tekstschrijver en Hanneke Torij is verbonden aan de Verloskunde Academie Rotterdam

Karlijn Beenhaker en Mirjam Liebregts, derdejaars studenten AVM

"We zijn nieuwsgierig naar het Amerikaanse verloskundige systeem"

Karlijn en Mirjam vertrekken binnenkort voor zeven weken naar Ann Arbor in Michigan, waar ze in het Von Voigtlander Women's Hospital stage gaan lopen in de verloskamers. Ieder afzonderlijk hebben ze een sollicitatieprocedure doorlopen om in aanmerking te komen voor het buitenlandse avontuur. Een verrassend goede match vinden ze elkaar. Karlijn: "Wij kenden elkaar wel van de opleiding, maar zaten in aparte vriendinnengroepjes. Maar vanaf het begin is er een heel goede klik tussen ons." Karlijn hoopt veel te leren van het kijkje in de Amerikaanse keuken. Ook Mirjam is nieuwsgierig: "Ons eigen verloskundig systeem lijkt de Amerikaanse kant op te gaan, met meer bevallingen in de tweede lijn, dus ben ik erg benieuwd naar wat dat inhoudt." De stage is onderdeel van een uitwisselingsprogramma tussen de University of Michigan en de AVM. Hun stageplan is gedeeltelijk ingevuld. Karlijn: "We gaan meelopen op de verloskamers, hopen natuurlijk zelf handelingen te kunnen doen en bevallingen te kunnen begeleiden. En natuurlijk hopen we nieuwe inzichten te krijgen, dingen op te pikken die we hier in Nederland kunnen gebruiken." Mirjam vult aan: "We zien dat ook wel als inspiratie voor het werken in een systeem dat volgens mij uiteindelijk ook bij ons zal ontstaan." Ze zien uit naar het avontuur, en niet alleen vanwege de verloskundige stage. Ook naar het verblijf in het studentenhuis en het snuffelen aan een andere cultuur kijken ze uit. "We hebben er gewoon heel veel zin in!"

Christel van der Zanden, afgestudeerd MPA-KV

“Interessant om te zien hoe verschillend de aanpak rondom de bevalling kan zijn”

Christel is in oktober 2011 voor een kleine week naar Canada geweest in het kader van haar masterthese-onderzoek voor de studie ‘Master Physician Assistant gericht op Klinische Verloskunde (MPA-KV). “Ik was benieuwd naar het gebruik van epidurale analgesie, de ruggenprik, als pijnbestrijding tijdens de uitdrijving. In het vorige ziekenhuis waar ik werkte bleef die aanstaan tijdens de persfase, in mijn huidige werkplek juist niet. Omdat de ruggenprik in Canada en de VS

veel gebruikt wordt, was ik nieuwsgierig, ik wilde zelf uitzoeken waarom en hoe ze er daar mee omgaan. Ik ben in het Mount Sinai Hospital in Toronto geweest, een enorm groot zorgcomplex. Alles rondom de bevalling is heel efficiënt gere-

geld, met een low-risk en een high-risk gang, voortdurend een flink team gynaecologen, een perinatoloog en een anaesthesioloog aanwezig, en verpleegkundigen die *one-to-one care* gaven en heel zelfstandig de bevalling begeleidden. Om een idee van de hoeveelheid ruggenprikken te geven: in mijn ziekenhuis in Tilburg bevalt 19% met een ruggenprik, daar 90%. Ook tijdens de persfase blijft de anaesthesie aanstaan, soms wordt zelfs een extra bolus gegeven. Het was een goede ervaring: interessant om te zien dat in verschillende landen de aanpak rondom iets dat in principe hetzelfde is, een bevalling, zo verschillend kan zijn. Ik zou er, denk ik, niet gauw zelf gaan werken: de *one-to-one care* is wel heel goed, het is efficiënt geregeld, maar de medicatie is te massaal. Mij zou dat te weinig voldoening geven.”

Lizzy Verhage, vierdejaars student AVAG

“Vrouwen vertrouwen enorm op hun eigen lijf, op wat ze kunnen”

Lizzy (rechts) is met haar medestudent Susanne de Boer (links) onlangs een maand in Ethiopië geweest, in het kader van haar minor Public Health Promotion. “Wij lopen al heel veel stage in Nederland, ik wilde nu eens zien hoe het elders werkt, waar omstandigheden vaak zo anders zijn. Het hoofd van de opleiding verloskunde daar was zo enthousiast over onze komst dat ze een heel vol programma in elkaar had gezet. Het voelt wel of we vier maanden geweest zijn in plaats van vier weken, zoveel hebben we gedaan! We hebben een goed beeld van de verloskunde gekregen. Verpleegkundigen en verloskundigen op de verloskamers weten veel en bieden goede zorg. Ze werken onder de supervisie van een gynaecoloog. De moedersterfte is hoog omdat veel vrouwen op het platteland bevallen onder begeleiding van een familielid. Geen probleem als het low-risk is, maar zo gauw er iets niet goed gaat, is het probleem wel groot. Een ziekenhuis bereiken kost gauw een paar dagreizen. Wat erg opviel was het warme welkom dat we kregen, de belangstelling die mensen voor ons hadden. En vooral: vrouwen vertrouwen daar zo op hun eigen lijf, hun eigen kunnen. Bevallen kost energie, doet pijn, oké, dat hoort erbij en ik kan dat aan, zo’n houding. Wel een contrast met Nederland. Of ik terug ga? Jazeker, hopelijk komende oktober, ik wil graag iedereen weer een keer zien, daar in datzelfde ziekenhuis.”

Marieke van de Lagemaat, vierdejaars student VAR

“Weliswaar geen verloskunde, maar een zinvolle stage en persoonlijke verrijking”

Marieke zit nog helemaal vol van de stage die ze eind 2012 zes weken in Cambodja doorbracht, samen met haar medestudent Lianne Smit. De stage was onderdeel van de minor International Aid and Development van het Instituut voor Bouwkunde van de Hogeschool Rotterdam. “Ontwikkelingssamenwerking heeft altijd mijn interesse gehad. Over het nut ervan wilde ik beter een mening kunnen vormen en ik wilde hoe het werkt. Onze ervaring is wel apart. Van de verloskundige stage kwam niet veel, maar we hebben al improviserend zinvol gezondheidswerk kunnen doen. Op een basisschool hebben we een voorlichting ‘handen wassen, tanden poetsen’ gegeven, met vertaalhulp van onze tuk-tuk chauffeur. Via een last-minute sponsoractie konden we 400 zakjes met een tandenborstel, tandpasta, zeep en een handdoekje klaarmaken. Verder hebben we een project ‘luizen uitroeien’ voor een weeshuis opgezet: binnen twee weken was het luisvrij! En aan de 15+ meiden van het weeshuis hebben we seksuele voorlichting gegeven. Op school wordt dat niet gedaan en omdat deze kinderen geen moeders of zussen hebben om erover te vertellen, is er een groot gebrek aan kennis. Ik ben me bewuster geworden van het belang van internationale samenwerking en heb meer geleerd dat mijn leefstijl en consumentengedrag op diverse manieren invloed kan hebben op het leven van iemand buiten Nederland. Het is een verrijking om te zien hoe mensen in andere culturen leven. ‘Anders’ is niet meteen ‘verkeerd’. Door te reizen, te werken en stage te lopen in het buitenland leer ik steeds beter om met die instelling naar mensen te kijken.”

